

[Fuglsang.]

indstiller forslaget til forkastelse. Jeg ser det som et skridt tilbage til den holdning til militæret, der før var de radikales traditionelle politik, og som også var såvel småbøndernes som arbejdernes fælles politik. Hvis også socialdemokratiet ved at frigøre sig fra sin skæbnesvangre afhængighed til højre af militarisme og reaktion, som før var dets og arbejderklassens stærkeste modstandere, kunne tage tilsvarende skridt, ville dette kunne få historisk betydning. Jeg er bange for, at det ikke sker i dag, men jeg ved, at nede på de socialdemokratiske pladser sidder der mange, der betegner sig og føler sig som en venstrefløj. Hvis der bare var et minimum af den respekt for den frie mening i partiet, som de kræver af andre, var der ingen grund til bare at følge med som forskræmte får, men grund til at følge med den øvrige venstrefløj og følge sin overbevisning. De ville ikke mangle støtte fra arbejderklassen.

Gert Petersen (SF):

Ved førstebehandlingen af beslutningsforslaget havde vi en diskussion, hvor det fra forskellig side blev hævdet, at hvis Danmark blev involveret i en krig, så kunne det meget vel tænkes at blive en krig med konventionelle stridsmidler, altså uden kernevåben. Det er socialistisk folkepartis opfattelse, at en sådan opfattelse i 1970'erne, i 1980'erne, altså i denne del af det 20. århundrede, er udtryk for hellig enfold. En krigerisk konflikt i Europa under de moderne vilkår vil utvivlsomt blive en krigerisk konflikt, hvori de alvorligste moderne ødelæggelsesvåben bliver anvendt. Det er i virkeligheden at foregøgle menneskene noget, som ikke passer, og som er helt usandsynligt, hvis man hævder det modsatte. Men det er jo ikke desto mindre det, vi oplever.

Sagen er imidlertid, at den militærteknologiske udvikling har medført, at de to supermagter – jeg anser det for lige ubehageligt at blive tilintetgjort af amerikansk og af russisk radioaktivitet og mener, at man skal prøve at holde begge dele fjernt fra sig – i midten af 1976 råder over omtrent 12.000 kernesprængladninger monteret på raketter, der dels er anbragt i siloer, dels på skibe og dels monteret på bombebærende fly. Hertil kan man sige, at disse ødelæggelsesmidler, de såkaldte strategiske våben, ikke vil blive anvendt, for det vil være alt for risikabelt. Jeg tror, det er en meget naiv

tankegang, som jeg sagde tidligere. Men hertil skal man lægge, at der efter alt at dømmes i Europa, i Centraleuropa, er placeret ca. 10.500 stk. såkaldte taktiske atomvåben. Disse taktiske atomvåben findes som raketter med kort rækkevidde, som granater, som landminer eller som bomber monteret på fly.

Der er nogle, som trøster sig med, at disse våben ikke er så kraftige; deres sprængkraft kan kun måles i kilotons og ikke i megatons. Hertil kan man bemærke, at den bombe, der var i stand til at tilintetgøre Hiroshima, kun var på 20 kilotons! Jeg tror ikke, at de små, flade øer i Danmark giver nogen synderlig beskyttelse mod sådanne våben. Jeg tror, at kommer det til en krigerisk konflikt, hvor Danmark er indblandet, vil sådanne våben omgående blive indsat fra begge sider. Jeg anser ikke den ene side for at være mere moralsk end den anden. Danmark vil kun være sikker på én ting: at vi vil blive tilintetgjort. Vi vil ikke på nogen måde kunne forsvare os militært.

Jeg vil godt til sidst lige føje til, når jeg taler om disse taktiske atomvåben, at sandsynligheden for, at de vil blive indsat i krigeriske forviklinger med det samme, er oppe på lige i nærheden af de 100 pct. Det britiske tidsskrift, som beskæftiger sig med disse forhold, og som udgives af Det internationale Institut for strategiske Studier, *Military Balance*, 1976–77, skriver:

»Disse nukleare våben« – altså de taktiske atomvåben – »er i almindelighed beregnet til brug mod mål inden for slagmarkens område eller i direkte tilknytning til kampstyrkernes bevægelse.«

Det vil altså sige, at det, som i gamle dage ville have været en krig med konventionelle stridsmidler, fra første færd her i Europa i det tilfælde, at supermagterne er indblandet – og jeg kan ikke forestille mig nogen anden krig i Europa i vore dage – vil være en krig, hvor der anvendes atomvåben, først og fremmest taktiske atomvåben, som er lige så forfærdelige i deres virkninger som de strategiske atomvåben.

Her siger vi, at med Danmarks beliggenhed og geografiske karakter lader det sig ikke gøre for at forsvare Danmark militært i tilfælde af en sådan krig. De midler, man anvender på forberedelse heraf, er spildt. Det er af disse grunde, vi stemmer imod det beslutningsforslag, som man nu desværre vedtager her om lidt.